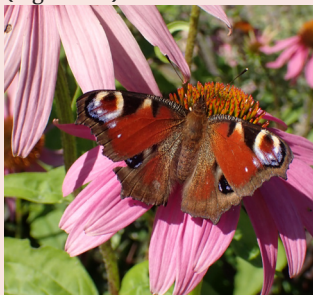

Välkommen till Sollentuna kyrkogård, *en levande begravningsplats!*

Vargspindlar
(*Pardosa*)

Påfågelläga
(*Aglais io*)

Strimlus
(*Graphosoma italicum*)

Liljebaggar
(*Lilioceris lili*)

Nyckelpigor
(*Coccinella septempunctata*)

Blomflugor
(*Syrphidae*)

Blåvinge
(*Polyommata*)

Lövgetingbock
(*Clytus arietis*)

Blå praktbagge
(*Phaenops cyaneus*)

Begravningsenheten

Svenska
kyrkan

Sollentuna
församling

Vargspindlar (*Pardosa*)

Vargspindeln tillhör en av de större spindelfamiljerna med cirka 2500 arter, varav 58 finns i Sverige.

Medan ungefär hälften av spindelarterna bygger nät och låter bytet själv komma till dem, jagar vargspindlarna sitt byte. De har vanligen långa ben och är väldigt snabba. De har bra syn och jagar främst på dagen.

Utseendet skiftar ofta i nyanser av brunt, grått och svart, för att effektivt kamouflera sig och smyga upp på byten. Och som de flesta andra spindlar är honan större än hanen.

Honorna uppvisar en stor omsorg för sin avkomma. Hon bär äggen i äggsäck tills de kläcks. Därefter bär hon ungarna på sin rygg i några dagar.

Påfågelöga (*Aglais io*)

Påfågelögat kännetecknas av tydliga blå ögonfläckar mot en röd-brun bakgrundsfärg.

Efter parning söker honan upp nässelblad där hon lägger sina ägg. Efter en vecka kläcks larverna som livnar sig på nässelblad under en månads tid innan de förpuppas. Påfågelögat kryper ur puppan efter cirka två veckor. Fjärilen övervintrar gärna i jordkällare, stall, uthus och på vindar och vaknar när övervintringsplatsen blir varm i början av april. Den är speciellt förtjust i röda och blå blommor och kan förflytta sig långa sträckor för att finna lämpliga blommor.

Påfågelöga har fått sitt svenska namn från de blå ögonliknande fläckarna på fjärilens vingar som påminner om påfågels fläckar på stjärtfjädrarna. "Ögonen" skrämmar bort angripare som fåglar och trollsländor.

Strimlus (*Graphosoma italicum*)

Strimlusen är en cirka 1 cm lång skinnbagge med tydliga svarta och röda ränder på ovansidan – ett utseende som signalerar att den är giftig och illasmakande, vilket avskräcker rovdjur. Trots sitt namn är den ingen lus, utan tillhör familjen "bärfisar".

Den trivs i varma miljöer och lever på flockblomstriga växter som hundkåx. Strimlusen övervintrar som vuxen i markskiktet och dyker upp i juni. Efter parning och äggläggning dör de vuxna, och nymfverna* utvecklas genom fem hudömsningar till nya fullbildade strimlöss i sensommar. Nymfverna är brunaktiga och svårare att upptäcka, vilket ger ett naturligt kamouflage mot vissnade växter. Vid soligt väder är strimlössen aktiva och synliga, men vid molnigt väder söker de skydd nära marken. Varmt och soligt klimat gynnar deras utveckling, medan kalla somrar kan minska populationen. Ibland uppvisar nymfverna kannibalism.

*mellan ägg och fullt utvecklad individ

Liljebaggar (*Lilioceris lili*)

Liljebaggen har orange kroppar och svarta huvuden och täcker sig själva med sin avföring för att skrämman bort rovdjur. De vuxna individer är klarröda och cirka 6–9 mm långa.

Liljebaggen lägger sina ägg under bladen på liljor och klockor och anses vara ett skadedjur, då de nykläckta larverna äter delar av växten. Larverna vandrar sedan till marken och förpuppar sig. De blir vuxna baggar strax före vintern och stannar i jorden fram till våren.

Nyckelpigor (*Coccinella septempunctata*)

Nyckelpigan är en skalbagge och det finns nästan 6 000 olika arter i världen, varav 82 i Sverige.

Eftersom den gärna äter blad- och sköldlöss, används den ofta inom biologisk bekämpning.

Själva namnet är kopplat till Jungfru Maria som enligt traditionen hade nycklarna till himmelriket. Nyckelpigan var Jungfru Marias hjälpreda som bar nycklarna till himmelriket.

Blomflugor (*Syrphidae*)

Blomflugor är en familj inom insektsordningen tvåvingar med cirka 6 000 arter globalt, varav drygt 400 har påträffats i Sverige. De är medelstora till stora flugor, mellan 5 och 20 mm långa, och ses ofta vid blommor där de livnär sig på nektar och pollen. De kan hovra i luften och föredrar ofta flockblomstriga växter.

Många blomflugor liknar getingar, bin eller humlor – ett fenomen som kallas mimikry, där ofarliga djur efterliknar farliga för att undvika rovdjur. Ett sätt att skilja blomflugor från getingar är att de bara har två vingar, medan getingar har fyra.

Larvernas livsstil varierar. Många arter har larver som är rovdjur och äter bladlöss – något som gör dem värdefulla inom ekologisk odling. Men blomflugor är inte bara viktiga som skadedjursbekämpare de är också duktiga pollinerare och spelar en betydande roll i ekosystemet.

Blåvinge (*Polyommata*)

Blåvingar är en grupp små fjärilar med vingspann på 18–42 mm. Hanarna har oftast blå ovansidor på vingarna, medan honorna är mer bruna.

I Sverige finns cirka tjugo arter, varav ett tiotal är mer eller mindre lika varandra. Blåvingar trivs där ärtväxter såsom rödklöver, vitklöver och kråkvicker växer rikligt. De små fjärilarna föredrar vindskyddade miljöer men ses ofta på blomrika zoner i slättbygden.

Äggen läggs ett och ett på ärtväxter, som också används som värdväxter för larverna. Larverna producerar sockerhaltiga ämnen som lockar myror, vilka i sin tur skyddar dem.

På våren äter larverna av värdväxten fram till förpuppningen. I slutet av maj eller början av juni kläcks pupporna, ofta ungefär samtidigt med klöverblåvingen som övervintrat som puppa. Hanarna kläcks någon dag tidigare än honorna och patrullerar sina revir på jakt efter nykläckta och parningsvilliga honor.

Lövgetingbock (*Clytus arietis*)

Lövgötingbocken är en 6 och 15 mm lång skalbagge i familjen långhorningar. Med sin svarta kropp och gula mönster samt dess rastlösa rörelser, påminner den om en göting, med syfte att avskräcka rovdjur.

Långhorningar är kända för sin eleganta kroppshållning och färgprakt, även om de svenska arterna oftast är brunsvarta. De är vanliga i lövskogar men lever även i barrträd. Inför parningen söker hanen upp honan med hjälp av doftsignaler, som uppfattas via antennernas luktreceptorer. Äggen är små, släta och ovala och läggs i dött, torrt lövträd där Lövgötingbocken tillbringar större delen av livet, 2-4 år, som larv. Den angriper inte byggnadsvirke, men kan följa med ved in i hemmet. Larverna är vit- eller gulvita och har kraftiga käkar. Puppen är tunnhudad och gulvit, men mörknar strax innan kläckning. Efter två veckor spricker pupphöljet och den färdiga skalbaggen kryper ut.

Blå praktbagge (*Phaenops cyaneus*)

Blå praktbagge är en skalbaggsart som ingår i släktet *Phaenops* och familjen praktbaggar.

Arten finns i i hela landet med undantag för Härjedalen och större delen av Lappland och är klassificerad som livskraftig. Den är mörkt blågrön, med kraftigt prickiga täckvingar. Längden är 8 till 11 mm.

Vi hittar den ofta i barrskog, blandskog och öppna myrmarker. Larven är växtätare, med inriktning på bark och ved, främst av tall, mer sällan på andra barrträd, som gran, lärk och ädelgran, där den gräver långa gångar i trävirket.

Larven övervintrar i gångarna två vintrar, och förpuppas i maj till juni det tredje året. Den fullbildade skalbaggen lämnar puppan i juni till augusti.

Tävla med oss!

Rita din favoritinsekt här och motivera varför just den är din favorit. (Behöver inte vara en av de som finns här på begravningsplatsen. Fyll sedan i vårt Quiz på baksidan. Lämna till expeditionen.

Varje månad belönas vinnaren med två biobiljetter.

Namn och mobilnummer:

.....

